

РЕСУРСЕН ЦЕНТЪР ЗА ПОДПОМАГАНЕ НА ИНТЕГРИРАНОТО ОБУЧЕНИЕ И ВЪЗПИТАНИЕ
НА ДЕЦА И УЧЕНИЦИ СЪС СПЕЦИАЛНИ ОБРАЗОВАТЕЛНИ ПОТРЕБНОСТИ

ВЕЛИКО ТЪРНОВО

5000 гр.Велико Търново, ул."Мармарлийска"№26, тел/факс.:062 / 603 312

e-mail: resursencentar_vt@abv.bg

АРТ РАБОТИЛНИЦА

ЕДНА ИНИЦИАТИВА НА РЕСУРСЕН ЦЕНТЪР ВЕЛИКО ТЪРНОВО

включва ДЕЦА & РОДИТЕЛИ

ЕТО ТАКА ЗАПОЧНА ВСИЧКО...

Вие сте

ЗАЕДНО всеки ден.

ЗАЕДНО пътувате.

ЗАЕДНО се забавлявате.

ЗАЕДНО сте, когато помагате с уроците.

ЗАЕДНО сте, когато децата са тъжни и наранени.

ЗАЕДНО сте, когато са радостни и щастливи.

Даваме Ви възможност да ни зарадвате с вашите уникални творби! Помогнете на Вашето дете да ни *разкаже* или *нарисува* вълнуващ момент от своя или от живота на семейството си; нещо, което е траен спомен за него, свързан със силна и незабравима емоция. Може да е случка от детството, а защо не приключение с приятели? Може да е трепетно пътуване или неочаквана среща, запознанство...

Никой не знае къде е границата на възможностите на едно дете и дали простото на пръв поглед няма да се превърне в най-голямата победа. Помогнете и позволете на детето си да приеме предизвикателството, да пожелае успеха, да се потруди за него, да го заслужи, да го отпразнува истински.

Надяваме се нашата идея да Ви хареса и да се забавлявате заедно. Може би ще научите нещо ново и Вие? Не е нужно резултатът да е перфектен, важно е това да ви донесе добро настроение и да ви зареди с положителни емоции.

УСПЕХ! ЗА НАЙ-УПОРИТИТЕ ЩЕ ИМА ПРИЯТНИ ИЗНЕНАДИ!

ВИЖТЕ КАКВО СЕ ПОЛУЧИ...

Семеен излет до Крушунските водопади

Един горещ летен ден татко предложи да отидем на Крушунските водопади - красив природен кът.

Пътувахме с колата. Бяхме - мама, татко, аз и малкият ми братовчед.

По пътя слушаме музика и се шегувахме. Пристигнахме в село Крушуна.

След това излязохме от селото и поехме към водопада. До там се върви по екопътека, тъй като местността е непроходима. Изкачвахме се по стръмни стъпала. Беше малко страшничко. Аз се хванах за ръката на татко, а батко и братовчед ми - за ръката на мама. Не можехме да се нарадваме на зеленината и ромолящите поточета. Неусетно забравихме за височината. Подскачахме весело. Братовчед ми като виден „нешотърсач“ си събираше красиви камъчета, горски мъх, цветя. Бяхме изпълнени с радост.

Аз предложих да поиграем на криеница. След играта, обаче ми хрумна да се пошегувам и да ги изплаша. Избързах напред. Скрих се зад едно голямо дърво до едно мостче и зачаках да ме търсят. Мама, батко и татко започнаха да ме викат, но аз не се обаждах. Върнаха се назад. След това продължиха напред по мостчето. Чувах тревожните им гласове. Съжалих за тази моя щуротия и изскочих с вик иззад дървото. Мама, тати и батко се зарадваха. Прегърнаха ме силно и дори забравиха да ми се скарат.

След още час вървене стигнахме до най-големия от водопадите - „Пръскалото“. Той беше огромен и величествен. Спускаше се на около двадесет метра височина от скалите. Навсякъде пръскаше вода. Въздухът ухаеше на водни капки. Направихме прекрасни снимки.

Оттам се отправихме към минералния басейн. Беше голям, с олимпийски размери. Такъв не бяхме виждали. Веднага разбрахме, че ще падне голямо лудуване. Тати купи билети и веднага се бухнахме във водата. Цялото семейство играхме с водна топка, пръскахме се с вода и се смяхме. С батко плувахме до насита и се гмуркахме на воля. Татко ни показа скок от трамплин с отвесно падане. Беше зашеметяващо. Бяхме горди, че татко е толкова смел. Не усетихме кога мина времето и трябваше да потегляме към къщи.

Прекарахме един незабравим ден. Разбрах две важни неща. Първото е, че е истинско щастие е да имаш задружно семейство. Второто е, че няма нищо по-хубаво от това да прекарваш свободното си време сред природата.

Димитър Стефанов Александров, IVб клас

СОУ „Бачо Киро“, град Павликени

Веднъж с мама бяхме излезли на разходка край града. Времето беше чудесно, а аз се люлеех и гледах как в небето летят облаци и птици.

Мама реши да отиде за сладолед. Аз се зарадвах и останах да я чакам с нетърпение на люлката.

Докато мама я нямаше, наблизко кацна щъркел. Толкова беше интересно да го гледам! Жалко, че мама я нямаше, за да го види!

Сега обаче, с тази рисунка ще го види и тя, пък и вие!

П.П. Мама ми помогна да нарисувам пейката, пеперудата и птиците, а за останалото се постарах аз!

**Йорданка Николаева Иванова, VIII клас
СОУ „Вичо Грънчаров“, град Горна Оряховица**

Нашето семейство много обича да пътува. Но най-любимите ни пътешествия стават, когато ги направим с влак.

Досега влака ни е водил до София, Русе, Павликени, Габрово, Пловдив, Бургас и, разбира се, до любимата Варна. Обичаме звука, който издава влакчето: "Ту-туф, ту-туф", обичаме картините, които постоянно се сменят, докато пътуваме. Обичаме гарите - да изпращаме и посрещаме пътниците, обичаме дългите коридори на вагоните, по които може да тичаш докато влакчето се движи.

**Мирослав Ивайлов Райнов, VIа клас
ОУ „Иван Вазов“, град Горна Оряховица**

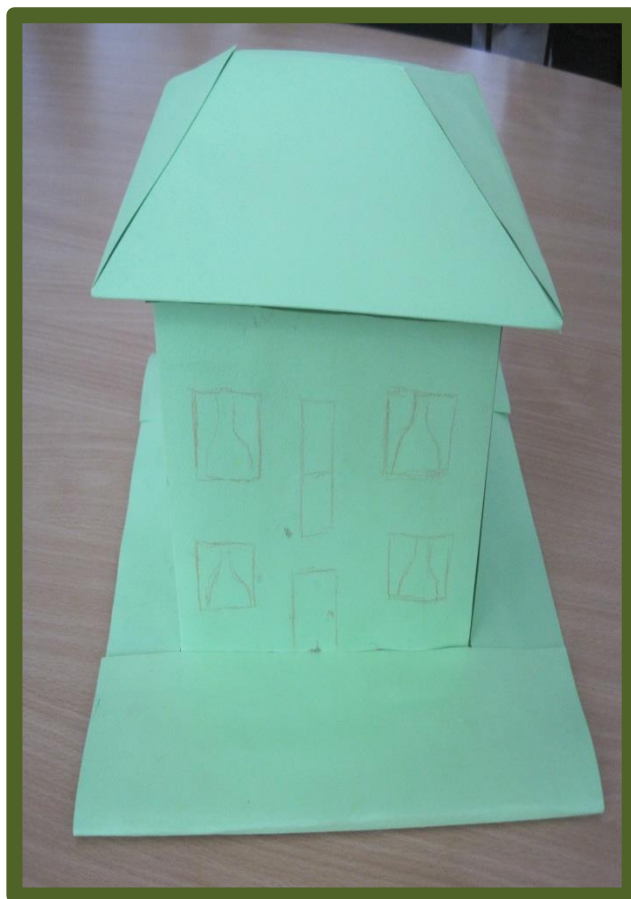
През почивните дни обичам да бъда с мама. Заедно се грижим за цветята - мама ги засажда, а аз им правя различни фигурки от глина за украса.

Прекарваме си много весело.

Велимир Сергеев Гошев, IX клас

СОУ „Владимир Комаров“, град Велико Търново

Тази красива къща направихме заедно с тати. Мечтая си да е истинска, голяма и просторна, със светли стаи. Да има градина и двор, където да играя на воля с моите приятели.

Константин Йорданов Симеонов, IV клас
СОУ „Георги Измирлиев“, град Горна Оряховица

Моята рисунка се нарича „Хайде на море!“. Аз съм още малка, затова мама очерта фигурките на слънцето, делфинчето, лодката и самолета. Аз ги оцветих като сама избрах цветовете.

Може би през ваканцията ще отидем всички заедно на море.

**Александра Мирославова Михайлова, I клас
СОУ „Георги Измирлиев“, град Горна Оряховица**

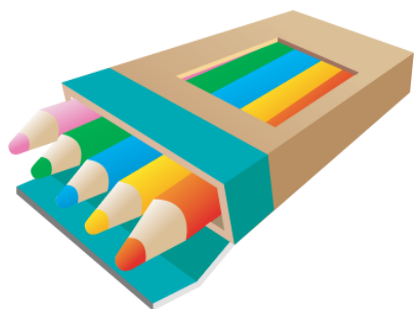

Това е морски пейзаж с голям кораб и лодки. За слънцето ми помогна дядо. Останалото нарисувах и изязах сам. Много обичам да оформям и да лепя. Мисля, че го правя добре и се надявам да ви хореса.

Наел Стефанов Петров, IV клас

СОУ „Георги Измирлиев“, град Горна Оряховица

На тази рисунка ще видите моите любими анимационни герои от комедийния филм „Кунг-фу панда“: Тигрица, Пепелянка, Жерав, Маймуна и, разбира се, Панда. Сестра ми Ива ми помогна. Моливникът също направихме двете. Заедно е по-лесно и по-весело!

Христомира Пламенова Долчинкова, VI клас
СОУ „Георги Измирлиев“, град Горна Оряховица

Арт работилница „Великденски помагачи“

Ние сме ученици от град Горна Оряховица. Нашето училище е близо до гарата. Тук заедно учим, играем и се забавляваме.

Тази година преди Великден решихме да пренесем част от подготовката за празника в училище. Димитър знаеше най-много за обичая да се боядисват яйца. Васил даде идеята да използваме техниката декупаж. Е, за нея е научил от майка си, но той ни показа как става на практика. Най-сръчни се оказаха братята Илиян и Бенко. Яйцата в купичката на снимката оцветихме заедно.

Следващата година ще са още по-хубави!

Ученици от V група

ОУ „Св. Паисий Хилендарски“, град Горна Оряховица

Казвам се Мартин и съм първокласник. Озаглавих моята рисунка „Аз съм футболист“.

Тази учебна година бях много зает - трябваше да науча буквите, да чета гладко и изразително, да броя, да смятам и още много други неща.

Най-голямата моя страст обаче е спорта, и по-точно футбола. Тати ме води на тренировки. За да стана известен футболист, трябва отсега да се подготвям.

Мама ми помогна за фигурките на моите приятели от двата отбора, а аз ги оцветих.

**Мартин Цветанов Цонев, 1в клас
СОУ „Вичо Грънчаров“, град Горна Оряховица**

За това как се става леля

Най-хубавото, което ми се случи през моя живот, е Криско. Криско значи Кристиан Петров. Той се роди на 30-ти април 2016 година в Лондон и аз отидох там, за да стана леля.

Започна всичко със сълзи. На летище София не искаха да ме пуснат – мама забравила някаква важна декларация. Тя се разправяше с една митничарка, мен ме държах настрана и се разплаках, и никой не ме чу като исках

да изкрещя: „Ей, хора, аз отивам да ставам леля, да чакам Криско!“

После излетяхме малко преди да затворят вратите. И ни чакаше моята сестра и бебето в корема ѝ. Ама как само риташе като си слагах ръката! И се чуваше да хълца, а аз всеки ден казвах на сестра ми: „Хайде, Миме, давай на този Криско да се роди, да излезе на свобода, нали заради него дойдох!“ А той не искаше... Мама ни караше да обикаляме по Уотфорд, да ходим, да ходим, че да роди сестра ми. Ама тя ходи, ходи, спре и почива, после спи и... бебето не идва. После дойде именния ми ден и аз им забраних да се ражда на Цветница. Цветница е само за мен – и тортата за мен, и подаръците.

Един ден мама и сестра ми отидоха до болницата, а сестра ми останала там. Казаха ми – до утре си леля! Ама не стана! Мина целия утрешен ден, аз изчистих, изтрих и го чаках, чаках да се появи... и съм заспала. През нощта мама ме вика: „Лельо, лельо, имаш си момченце!“ И това било Кристиан! Родил се четири килограма, и даже на клипчето от родилното хълцаше смешно, но мама плачеше от радост – бил се родил на Велика събота. И на Великден отидох да му купя играчка – ама то мече ли да бъде, куче ли, конче ли... Избрах едно плюшено куче и то се оказа по-голямо от бебето.

Така станах леля – чак в Лондон, след две седмици ходене по улиците със сестра ми и майка ми. Забавното стана като си донесоха Криско от родилното. Криско реве – те му дават мляко, пак реве – сменят му памперса, пак реве – аз казвам, че трябва лелята да го вози. И като го сложат в количката, аз го возя, пея му и той заспива. Затова съм леля!

После си дойдохме в България. Много тъжно ми беше. Сега сестра ми пуска скайпа вечер, аз сядам и му говоря: „Хайде, Криско, идвай си по-бързо, нали съм ти леля, ще те вода на разходки!“

Цветелина Йорданова Прокопиева, XI клас

СОУ „Вичо Грънчаров“, Горна Оряховица

„С татко пускаме хвърчило“

„Заедно с мама подготвяме Великден“

**Таня Веселинова Станева, III клас
ОУ „Бачо Киро“, град Бяла черква**

„След училище“

„На разходка в гората“

Нелина Илиянова Йорданова, III клас

ОУ „Бачо Киро“, град Бяла черква

„Пролетно дърво“ - изработено с помощта на мама

Марин Маринов, I клас
ОУ „Бачо Киро“, град Бяла черква

РЕСУРСЕН ЦЕНТЪР, ВЕЛИКО ТЪРНОВО

благодари на всички деца, ученици, учители
и родители, които участваха в

АРТ РАБОТИЛНИЦА

З@ЕДН

До нови срещи!

1 юни 2016 г.

град Велико Търново

